

være ene om at være dette Ministeriums Tilhængere og Støtte, saa er Svaret let givet. Hvorfor har man gjort det? Fordi man vil raade i Kraft af Magten og ikke raade i Overensstemmelse med den almindelige Valgret og dens Røst. Der er Svaret let at finde, men naar man vender sig til den anden Side af Salen, bliver Svaret vanskeligere, og der er det, det sørgelige kommer i endnu højere Grad frem, naar vi nemlig spørge Mænd, der tidligere have talt sig Venstremænd: Hvad har det menige danske Folk gjort, at I, som have staaet baade ude i Landet og her inde i denne Sal og erklæret, at I vare dets Friheds Talsmænd — hvad har det gjort, at I saa stammelig have svigtet den Tillid, det har ydet jer? Det er det Spørgsmaal, som jeg ikke har formaaret at besvare, og som gennem det sørgelige, som er sket i disse Dage, altid har trængt sig paa. Men det er at haabe, det danske Folk, trods alt det Forhandlingsbrøvl, hvormed der nu i flere Aar er ringlet for dets Øren, kunde vaagne op og sige: Det haabe vi ikke! Og saa meget er i alt Fald givet, at det, her er sket, ikke er godkendt af Vælgerne, og der kan dog maasse komme en Oprijsnings Dag efter denne, uagtet det ser saa mørkt ud. Jeg skal her tilføje dette, at naar det ærede Medlem for Bræsto Amts 6te Valgkreds (Wossen) i Gaar sagde, at det, der i disse Dage foreligger, og hvori denne Sag er et Led, er godkendt af Befolkningen, idet det har foreligget i Aar og Dag, saa maa denne Udtalelse betegnes som aldeles uforrett for ikke at sige usand. Det har ikke foreligget for det danske Folk, det kan kun komme til at foreligge Folket gennem en Valgdag. Nu foreligger det her som afgjort, men det beror dog paa Valgdagen, om det skal endelig sanktioneres, og saa turde Stillingen blive en anden end den, man nu venter. — I øvrigt maa jeg slutte med en Bemærkning om, hvad jeg fandt karakteriserende Gaarsdagens Forhandlinger. Hvad der var det karakteristiske for mig hørtset fra det sørgelige, som skete, var dette, at den højtærede Konjesspræsident stod op i denne Sal og i Stedet for at afgive den Erklæring, som alle ventede, at han skulde komme med, og hvormed der er hvistet rundt om i Krogene, i Stedet derfor stod han op paa sin gamle bryste Maner og sagde: Forudsetningen for, at jeg kan acceptere denne Finanslov, er den, at I give dette Hærløvsstillæg. Det var det Sprog, den højtærede Minister førte i denne Sal, og efter at han havde gjort dette, gik han ovenpaa i Landstinget, i det Ting, som har støttet ham, og saa holdt han en Tale, som

jeg ikke kan gentage ordret, men som set i Forbindelse med hans Udtalelse her i Salen, kan gengives saaledes: Nu kommer jeg nede fra Folketinget, der har jeg sagt dem, hvor Slæbet skal staa, nu ere de ogsaa villige til at danse efter min Fløjte, efter at jeg har kuffet dem med Provvisorier i 9 Aar, og nu venter jeg, at det skal gøre dem saa møre, at naar det er bragt i Orden, kan jeg tage og gaa min Vej. Disse Udtalelser hernebe og deroppe og den Rækkefølge, hvori de faldt, karakteriserer for mig Gaarsdagens Forhandlinger og i det hele taget alt, hvad der er sket og sker fremdeles i disse Dage.

J. Scavenius: Den Hærløvs eller Tillæg til en Hærløvs, som vi nu have til Forhandling, gaar jo i samme Retning som den Hærløvs, der blev forhandlet og vedtaget her i 1880, nemlig i den Retning, at man udbider Kadrene, man udbider Kammerne, man bevilger flere faste Befalingsmænd, Officerer og Underofficerer; men paa den anden Side indskrænker man Tjenestdagene, indskrænker Uddannelsen. Efter at nu Kjøbenhavns Befæstning er bleven saa nogenlunde gennemført, følger deraf jo med Nødvendighed, at man maa have et større Antal Fæstningsartilleri og Ingeniører, end Hæren hidtil har været i Besiddelse af. Det kan ikke undgaaes, og det er jo ogsaa det, som har bevirket — saa vidt jeg ser det i alt Fald, man kan jo gerne se Sagen fra en anden Side — men saa vidt jeg ser det, har det bevirket Nødvendigheden af, at Regeringen har forelagt sit Hærløvsforslag og har vel ogsaa bidraget til den fra anden Side nu anerkendte Nødvendighed af, at man kommer til et Resultat just paa dette Punkt. Naar man i det hele vil komme til et Resultat, hvad den politiske Overenskomst angaar, maa man ogsaa samtidig komme til et Resultat med Hensyn til Hærløven, og dette maa da gaa ud paa at give Kjøbenhavns Befæstning det nødvendige Befalingsmandstab af Artillerister og Ingeniører. Paa den anden Side har det jo været nødvendigt at gaa meget vidt i Indrømmelser for at opnaa dette, Indrømmelser, der, som jeg begyndte med at sige, gaa ud paa en Nedsættelse af Uddannelsesstiden. Hvad denne Nedsættelse angaar, som dels rammer Kavalleriet med en Maaned paa den første Uddannelse, dels rammer Ingeniørerne med 3 Maaned, hvad Indkaldelsesuddannelsen angaar, dels Feltartilleriet og dels Infanteriet, for saa vidt som Infanteriets første Uddannelse indskrænkes med 5 Dage og Indkaldelsen ligeledes med 5 Dage — hvad alt dette angaar, er det noget, jeg som usag-